

בג ח מ"י שם הל"ד ופסק
דקריבה ודלא כר"י
[עיין כ"מ]:

גליון הש"ס

גמ' וחזר ולקחה
והקדישה. ע' גמין מג ע"ב
תד"ה גמרו:

מוסף תוספות

א. דהיינו דוקא עבד כנעני
דעליה כתיב קרא
דוהתנחלתם. מוס' מגילה
כג: ד"ה שמין. ב. אלא לפי
שדומה יותר לנכסים שיש
להם אחריות נקטיה
לרבותא. מוס' הר"ש.

תום' ר"י הזקן

דלא מטי. הנאמ
 ליהיה שכל הממוק
 האחר וזה כנס
 בהיה. הבא.
 המוקמ ליה שנתון
 לאחר מכן שהוא
 גמיר ומשכר
 מתקשר לפלוני. ואחר
 פלוני אומר לה
 מקדשתי ליה הבאנה
 לך שבבילי שנתון לך
 פלוני המנה שתקדש
 לי קונה האשה, אצי
 שאינו חסר ממון
 עבד כנעני קונה עצמו
 בכסף על ידי אחרים
 שפירין אותו ואפלוני
 לה פליוני המנה על מנת
 שתקדשתי לו והוא אמר
 לה עתה כן מקדשת
 שנהאני לך עתה
 שאם לא תקדשי איה
 במעות כלום. ומסתבר
 שם תנאלו העוונות
 קודם שיאמר לה האחר
 ולשון שאינה מקדשת
 שיהי בשעה שהוא אומר
 כן היאה ליה מילה
 ואמר להתקדש לי בה
 דמי שלשים יום [הוא
 טו, א]. קדש מקדש. והבד
 וזה הארון קני הכסף
 לא חסרים שפירין אמי
 תהילך מנה ואקדש אני
 לך. ופי' שהוא אומר
 לה רבי את מקדשתי לך
 בהנאת מתנה זו שובלתי
 ברוצני. כנסו שיהיה
 אחריות. כנסו מקדשתי

אם בן הו"ץ נכסים שיש להם אחריות. פי' בקונטרס דלדס הוקס לקרקעות דכתיב והמנחלתם אותם לרשת אחיהם וקשה דההוא קרא כתיב בעבד^א אבל בן חורין לא איתקש דוקא בדמי עלי לפי ששמין אותו כעבד כדליתא בפ"ק דמסכתא דרין (דף טו.) ועבד נמי פלוגתא היא בפ"ק דב"ק (דף יג.)

אז כמקרה כי אז כמטלטלי דמי וגרסה
ללא דוקא יש להם אחריות אלף אף
כי נמי אין להם אחריות לא מלכו
מטלטלין נקנין אגב מטלטלין דנכסים
שלין להם אחריות לא שייך בזה אגב
א"נ י"ל דה"ק ע"כ אזי אשה נקנית
אגב מטלטלין שדה נמי נקנה אגב
מטלטלין שהרי קנין כסף דאשה
ילפינן משדה קיחה קיחה ואלו אין
שדה נקנה מהיכל ביתו כדאש"ס:
ונפשמו קידושין בבבא מי דא
הניא ב"ב. תימה

דברים תמורה (דף יא:) יליף רגלה
של זו עולה ודבדר שהשגמה תלויה
בו מקרא דכתיב (כ) כל אשר יתן ממנו
לה וגבי אשה לא כמיז קראי וא"כ
מאי פריך הא לא דמו להדדי ונראה
שלכך דקדק רש"י ופירש דהא
מקודשת בלשון הקדש קאמר לה
וכדלמר דברים פירקין דלסבר לה
אכ"כ דהקדש שאלם עושה אותה
כהקדש לפיכך יש להיות דינה כהקדש
אבל אם היה אומר מאורסת או
חד מהנהו לישי ללעיל (דף י.) על
זה לא היה מקשה ונפשטו קידושי
בטולה לפירוש זה: ויחזור ויבא. הא
דנקט ויחזר ולקחה ולא נקט בהמה של
שני שותפין שהקדיש כל אחד חציה
משום דלא שייך התם ועושה תמורה
ומתורתה כיוצא בה דשותפין אין
ממיהו כדלמר בתמורה (דף י.)
ובפ"ק (דף צח:) (דף י.):

ואפי' למאן דאמר אין כוזה עולה.
התם (תפורה יא:) מפרש למאן
דאמר דלין כולה עולה מה יעשה
ממנה וקאמר דימכרהו לזרעי עולות
חון מדמי הרגל שהקדיש ופרין
היאך יפטר זה מעולתו הא הוא
ליה עולה חסירה ומשני כגון דלמר
הרי עלי עולה כמו שאמרתאנא ע:
שמע

א צריכא: "אמר רבא ה'התקדש' לי לחצ"י מקודשת
הה מקודשת אמר ליה אב"י לרבא מאי שנא חצ"י
מקודשת אשה אמר רחמנא ולא חצי אשה ה"נ איש
איש א"ל יהי השתא התם "איתתא לבי תרי לא
חזי לבי תרי וה"ק לה דאי בעינא למינסב אחריתי
וזוטרא בריה דרב מרי לרבינא גניפשמו לה קידושי
האומר רגלה של זו עולה תהא כולה עולה ואפי'
ה"מ היכא דמקדיש דבר שאין גושמיה תלויה בו
גושמיה תלויה בו הויא כולה עולה מי דמי התם
דורת הא לא דמיא אלא להא "דאמר רבי יוחנן
פין הקדיש חציה * וחור ולקחה והקדישה קדושה
תמורה ותמורתה כיוצא בה שמע מינה תלת

ונבנת בדבר שאם אין יי אשה רואה אינם קידושין וזו לא נמראה אלא
א הוא אין דבר זה דומה אלא לבהמה של שני שותפין לאיכא דעת
קריבה. הואיל ובתחלת הקדישה לא נראית לקרב שלא קדישה אלא
ותמורתה יווא צב. לאינה קריבה דמכח קדושה דמיה באתה:
צעלי

ואקדש אני לך. וכשנחנו לו אי"ל התקדשי לי מקודשת ואע"ג דלא מטי הבאה לידה: **מדין ערב**. ממה שמינינו בחזרה שהערב משמעבד למלוה(י) אנו יכולין ללמוד: **היכל מנה והסקדשי לפלוני**. והוא שלוחו אלל שמקדשה משלו: **מקודש**. ואע"ג דממונה לאו של משלח הוא: **מדין עבד כנעני**. דתנן

במתני' לקמן (דף כב:) קונה את
עלמו בכסף ע"י אחרים שאחרים
פורין אותו בממונו והוא קונה עלמו
ויואל לחירות ואע"ג דלא חסר איהו
בהאי ממונא מידי: ואקדש אני לו.
לאותו פלוני במנה שמתן לו בשבילי:
מדין שניהם. (י) מבין שני הדינים
האלו של ערב ושל עבד כנעני אנו
למדין: האי דקא מקני. צעל
העבד שהוא מקנה את העבד
לחירות קא קני האי כסף שמקבל
בפדיונו: ואקדש אני לך. והוא
קנילו ואמר לה התקדשי לי בכך:
מקודשת. כדמפרש ואזיל טעמיה
לקמיה: שיש להן אחריות. אדם
הוא שמקדש אדם (יחזקאל כה)
והמתחלקים ראשונים לרבות אחזה:
עם נכסים שאין להם אחריות.

שמוכר או נותן לו קרקעות ומטלטלין
 וזה מושך המטלטלין והקרקעות
 קנויים לו במשיכת המטלטלין: ואין
 איפכא סתם. שצריך לקנות הקרקע
 בלאחד מן הדברים שהקרקע נקנה
 בהן כגון כסף או שטר או חזקה
 דנעל וגדר ופרך כל שהוא והמטלטלים
 נקנים אופן: **לחדש משום עסקינה**
 שאינו רגיל לקבל מתנות: **לחדש**
הנאה כו'. שתרצה זאת לתת פרוטה
 לחדש שיפייסנו לזה לקבל הימנה
 מתנה: וכן לענין **ממונה**. הכן
 שמעתא דרשב"א דילפינא קידושין מדין
 ערב ומדין עבד כנעני כן לענין
 ממונה מכר לו שדה ואמר לו תן
 הכסף לפלוני ושדי מכורה לך זו
 קנה מדין עבד הילך מנה ותהא שדך
 מכורה לפלוני קנה אותו פלוני השדה
 מדין עבד תן מנה לפלוני ותקנה
 לו שדי זו קונה מדין שניה: **ניחא**
 לה להיות נקנית בכל דהו בקנין
 כל שהוא ואפילו בטובת הנאה
 בעלמא: **טן דו**. גופים שנים
 צעל ואשתו ואפילו אלו הם חלל
 ללוות בעלמא: **דלמיסביד למחילה**.

מקודשת לי ואינה
אמר רחמנא ולא הצא
חיות אלא גברא מי
נסיבנא אמר ליה מר
בכולה מי לא תניא
לכו"ד אין כולה עולא
אבל מקדיש דבר ש
בהמה הבא דעת א
בהמה של שני שוין
ואינה קריבה ועושט

היה ואין מעכב על ידו מהתקדש
לפיכך יש כח במאמרו לפשוט והכא דעת אחרת יש חשובה כמומו
לחיות לפיכך אין דיבור פנים בה: הא לא דמיא בו: מסקנא דמיר
אחרת ומעטבה וזה והסם לא אמרי' תתקדש כולה ע"פ האמר: ואין
חליה ומעבר ויחריב אחרת בדמיה: ועושה סמורה. הא האמר: ואין

במשיכה קנה האשה. ואכן איפסא נתן. במתני' הדאי פירקא [להלן כו, א]. הבא מיירי שהוא משקליתו מחתה חשוק, אבל אם לא היה אדם חשוב וכל הנאמא נמצא ששקדקדא בלא דא למימר באדם חשוב, אלא יאביב' לוי להמני' מ' סבתא בלא אב, הבא דאמר לו כחבהי' בהית, אמן הילך' מנה וזתן ביהר' לפלוני, וכן זתן מנה לפלוני ואזן לו דאית כיון שנתן לו המנה כולה למחול אימא' לא. צריכא. אשה. כי יקח את אשה. לא חזיא. דאשת איה אסורה לאחר יולד בו לא חזיא, אלא רצה לומר הואיל ותרשתה ביה ליקח אשה אחותא קאנטה ותתיה איה [אין שראי, אלא כשא, וכאילו היתה לו בפרשורי מ' ודעת הר"ם [אשת איה מ' הית' מ']] והיבדקו שר' שנומחיה הליוה' ר' רובל ורצה לפרש, אבא דאית אשה ואזיפ' שראי' שגאב'...

(א) געו' סג' (ג) נאָקטן
(ב) ו' דעל' (ד) גע' אָפּ
(ד) כּתובת ע' יבמות
הק: לנקטן מה' ביק קלה
(ה) גיטין סג' (ו) אָפּ
(ג) א' חולין פס' קלה
מזורה י' ע' עינין ד'
(ח) ונחמדי' מזורה י'
כריתות סג' (ט) אָפּ קטג
ע"ב גע' ע' א' מגילה
(י) אָפּ לנקטן כ' ע"ב
(כ) אָפּל' כ' ע' א' י' א'
(ג) אָפּל' (ב) נבדקתי' אָפּל' א'
עלה ובר' א' א' נחמדי'
(ד) ווע' חוש' מגילה כ'
ד"ס שמי' א' ו' ו' ו' ו'
(ה) גע' אָפּל' ו' ו' ו' ו'
באמר הר' על עולה בחיה
וע' פסי' ש' רש' ו' ו' ו' ו'
לקטן

הגהות הב"ח

(א) גמ' ואקדש אני לך:
(ב) רש"י ד"ה מדין שניהם
משני הדיקין כל"ל ותיבת
מצין נמחק:

מוסף רע"י

[illegible]